

Abstrakt

V rámci řádu letounů (*Chiroptera*) existuje velká variabilita v potravních, úkrytových i sociálních strategiích. Nejrozšířenějším párovacím systémem je polygamie, přičemž převládá systém *resource-defence polygyny*, kdy obhajovaným zdrojem je úkryt s teritoriem nebo samice harému. Z dalších častějších párovacích systémů se vyskytuje sezónní seskupení více samic a samců v tzv. *swarming sites*. Relativní nespécializovanost umožnila rodu *Myotis* téměř kosmopolitní rozšíření a znamenala obsazení velkého množství biotopů. *M. myotis* a *M. blythii/oxygnathus* jsou kryptickými druhy, jež se ale morfoloogicky, biogeograficky a ekologicky dají odlišit. *M. myotis* je ve střední Evropě synantropním druhem a recentně začal také využívat dálničních mostů jako úkrytů, zejména v podzimním období. Sezónní organizace populace *M. myotis* odpovídá cyklu mírného pásma. Na rozdílné teplotní podmínky v úkrytech letních kolonií netopýři reagují změnami uspořádání kolonie, jež je upravováno podle teplotního optima. Mezi samicemi a mláďaty v mateřských koloniích probíhá intenzivní komunikace stejně jako mezi samci a samicemi v pářících úkrytech. Ačkoliv je *M. myotis* v Evropě intenzivně zkoumaným druhem, párovací systémy a etologie rozmnožování společně s akustickou komunikací mezi oběma pohlavími jsou stále nedostatečně prozkoumanými tématy a je potřeba v jejich studiu dále pokračovat. Ještě méně je v tomto směru známo o kryptickém dvojníku *M. blythii/oxygnathus*.

Klíčová slova: párovací systémy, behaviorální adaptace, energetická bilance, *Myotis myotis*, samec, mateřská kolonie